

دادخواست بین‌المللی برای نجات جان سه زندانی سیاسی در ایران

محمد اسماعیل‌زاده مشهور به محمد شهرویرانی، ۳۵ ساله، اهل مهاباد، در تاریخ ۱۳۷۵/۵/۱۷ در روستای قره‌خان از توابع شهرویران مهاباد دستگیر و بعد از آنکه بشدت تحت شکنجه قرار گرفت، هاشم‌زاده، قاضی دادگاه شعبه یک دادگاه "انقلاب" اسلامی مهاباد او را طی حکم شماره ۳۱-۵۷۵۲-۱۸ به اتهام همکاری با حزب دمکرات کردستان ایران به اعدام محکوم کرد. محمد طی ارسال نامه‌ای به دیوان عالی رژیم، کمیسیون اصل نود مجلس ارتجاع، قوه قضائیه و دادستان کل رژیم به حکم صادره از سوی هاشم‌زاده اعتراض کرده و خواستار لغو حکم اعدام خود شد. با این حال، شعبه ۲۱ دیوان عالی رژیم در تاریخ ۷۷/۱۲/۱۱ طی حکم شماره ۸۴/۱۰۲۱۷ حکم اعدام را براساس اتهاماتی که به او وارد کرده‌اند، نظیر عضویت در حزب دمکرات، فعالیت مسلحانه، جذب نیرو، شرکت در قتل سه تن از عوامل محلی رژیم و تحریک دو دستگاه بلدورز اداره راه، مورد تأیید قرار می‌دهد و در تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۹ قطعیت حکم به او ابلاغ می‌گردد.

محمد اسماعیل‌زاده به هنگام دستگیری با گلوله پاسداران از ناحیه پا مجروح می‌شود اما دژخیمان رژیم از مداوای او سرباز می‌زنند و با همان بدن مجروح او را بازجوئی و شکنجه می‌کنند. بعد از دوران بازجوئی و شکنجه پای چپ محمد را که به شدت عفونت کرده بود در دو نوبت قطع می‌کنند. محمد دارای همسر و یک پسر ۷ ساله است.

خالد فریدونی و عمر فقه‌پور در اواخر سال ۱۳۷۹ در منطقه پیرانشهر دستگیر و بعد از اذیت و آزار و شکنجه فراوان، یک سال بعد از سوی شعبه یک دادگاه "انقلاب" اسلامی مهاباد به اتهام همکاری با حزب دمکرات کردستان ایران به اعدام محکوم شدند. خالد به هنگام دستگیری از ناحیه پا با گلوله پاسداران مجروح می‌شود که آثار آن هنوز او را آزار می‌دهد. حکم اعدام این دو زندانی برای تأیید به دیوان عالی رژیم ارسال شده است. هر دو متاهل هستند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)، ضمن آنکه احکام اعدام این سه زندانی سیاسی را قویا محکوم می‌کند، از سازمانها و احزاب چپ و مترقی، تشکلهای دمکراتیک، فعالین حقوق بشر، نهادهای محلی و بین‌المللی مدافع حقوق بشر می‌خواهد، به احکام اعدام این سه زندانی اعتراض کنند و در جهت لغو آن فعالیت نمایند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)
۱ خرداد ۱۳۸۲ برابر با ۲۲ مه ۲۰۰۳